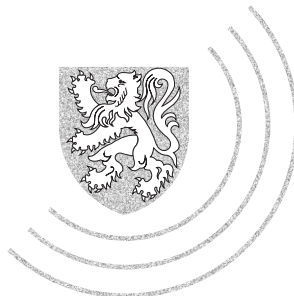

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

27 november 2003

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van de heren Leo Peeters, Francis Vermeiren, Eloi Glorieux,
Eric Van Rompuy en Etienne Van Vaerenbergh –**

**ter ondersteuning van het actieplan van de Staten-Generaal
van Burgemeesters en Schepenen Halle-Vilvoorde**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken
uitgebracht door de heer Guy Sols**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Norbert De Batselier.

Vaste leden :

de heer Ludwig Caluwé, mevrouw Brigitte Grouwels, mevrouw Mieke Van Hecke, de heer Mark Van der Poorten ;
de heren André Denys, Guy Sols, Francis Vermeiren, Paul Wille ;

mevrouw Hilde De Lobel, de heren Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire ;

de heren Norbert De Batselier, Leo Peeters ;

de heer Jos Geysels ;

de heer Herman Lauwers.

Plaatsvervangers :

de heren Boudewijn Laloo, Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy, Jan Verfaillie ;

de heren Louis Bril, Frans De Cock, Gilbert Van Baelen, Bob Verstraete ;

de heren Herman De Reuse, Felix Strackx, Miel Verrijken ;

de heren Bruno Tobback, Dany Vandenbossche ;

de heer Dirk Holemans ;

de heer Etienne Van Vaerenbergh.

Zie :

1875 (2003-2004)

– Nr. 1 : Voorstel van resolutie

– Nr. 2 : Amendement

INHOUD

	Blz.
I. Inleidende uiteenzetting door de heer Leo Peeters, mede-indiener	4
II. Bespreking	5
a) Tussenkost van de heer Etienne Van Vaerenbergh	5
b) Tussenkost van de heer Joris Van Hauthem	5
c) Tussenkost van de heer Francis Vermeiren	6
d) Tussenkost van mevrouw Brigitte Grouwels	7
e) Tussenkost van de heer Eloi Glorieux	7
f) Tussenkost van de heer Sven Gatz	7
g) Tussenkost van de heer André Denys	8
III. Amendement	8
IV. Eindstemming	8
TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE	9

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken besprak op 18 november 2003 het voorstel van resolutie ter ondersteuning van het actieplan van de Staten-Generaal van Burgemeesters en Schepenen Halle-Vilvoorde.

Het voorliggende voorstel van resolutie strekt ertoe te vragen dat het Vlaams Parlement :

- oordeelt dat het bestaan van een niet-gesplitste kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en een niet-gesplitst gerechtelijk arrondissement Brussel, gezien hun strijdigheid met de Grondwet en verschillende algemene rechtsbeginselen, zijn legitimiteit heeft verloren ;
- zijn solidariteit uitspreekt met de gemeentebesturen die ijveren voor de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijk arrondissement Brussel, en met de acties van hun burgemeesters en schepenen ;
- met aandrang aan de Vlaamse regering vraagt het regeerakkoord op dit punt uit te voeren en ervoor te zorgen dat de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijk arrondissement Brussel worden gesplitst voor de volgende Europese verkiezingen.

I. Inleidende uiteenzetting door de heer Leo Peeters, mede-indiener

De heer *Leo Peeters* verklaart dat de indieners van het voorliggende voorstel van resolutie komaf willen maken met twee hypotheken die rusten op de gemeenten en inwoners van de Vlaamse rand rond Brussel, namelijk het bestaan van een niet-gesplitste kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en een niet-gesplitst gerechtelijk arrondissement Brussel. Al ongeveer 40 jaar wordt geijverd voor de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. Die inspanningen zijn tot op heden echter zonder resultaat gebleven.

De federale verkiezingen van 18 mei 2003 hebben de problematiek in een nieuw daglicht geplaatst. In het arrest van het Arbitragehof dat de keshervorming voor Vlaams-Brabant heeft vernietigd, en waardoor de verkiezingen dus opnieuw plaatsvonden op basis van een niet-gesplitste kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde, wordt immers gesteld dat de federale regering terzake een nieuw initiatief moet nemen.

Bij dezelfde verkiezingen was er bovendien een vreemd manoeuvre van de federale regering en het Ministerie van Binnenlandse Zaken : alle stemmen die werden uitgebracht door Belgen in het buitenland – dat waren vooral stemmen op Franstalige lijsten – werden bijgeteld in het kanton Lennik, het kleinste kanton van de kieskring. Normaal gezien worden daar heel weinig stemmen op Franstalige lijsten uitgebracht, maar op 18 mei waren er, als gevolg van dat manoeuvre, heel veel. De keuze voor het kanton Lennik was dus helemaal geen willekeurige keuze, en heeft de geesten nog eens extra bewust gemaakt van het probleem.

Onmiddellijk na de verkiezingen van 18 mei zijn de burgemeesters van alle gemeenten van Halle-Vilvoorde, met uitzondering van die van de facilitengemeenten, samengekomen. Al die burgemeesters hebben toen duidelijk gesteld dat zij de huidige regeling niet meer pikken. Zij hebben contact gezocht met de Koning, om Hem te wijzen op het bestaande institutionele probleem, en hebben toenmalig formateur en huidig Eerste Minister Verhofstadt gevraagd om te worden gehoord. Die vraag is echter zonder antwoord gebleven.

In dezelfde constructieve geest hebben de burgemeesters vervolgens een heel concreet wetsvoorstel uitgewerkt, dat voorziet in een verticale splitsing van de kieskring, maar met een mogelijke horizontale binding, via apparentering, tussen Brussel en respectievelijk Vlaams- en Waals-Brabant. Dat voorstel veronderstelt een wijziging van de gewone kieswetgeving, zodat de Grondwet niet moet worden gewijzigd. Dat men de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde alleen zou kunnen realiseren met een wijziging van de Grondwet, klopt dus niet. Het voorstel werd inmiddels door verschillende Vlaamse partijen ingediend in zowel Kamer als Senaat.

Een twintigtal gemeenteraden uit Halle-Vilvoorde heeft inmiddels een motie aangenomen, waarin zij stellen dat zij het niet eens zijn met de bestaande regeling en een oplossing vragen. Ook de provincieraad van Vlaams-Brabant heeft een motie in die zin goedgekeurd. Bovendien krijgen zij steun buiten de grenzen van Halle-Vilvoorde. De waarnemende burgemeester van Mechelen, de heer Anciaux, heeft al verklaard de actie van de Staten-Generaal volledig te steunen. Dat is niet onbelangrijk. De taalwetgeving van 40 jaar geleden en de toenmalige reactie tegen de talentelling waren immers ook het resultaat van een actie van de burgemeesters, waarbij een aantal grotere steden zich hadden aangesloten. Daarom vraagt de Staten-Ge-

neraal van Burgemeesters en Schepenen Halle-Vilvoorde de steun van alle Vlaamse gemeenten.

De bestaande regeling is in strijd met de Grondwet, die voorziet in de indeling van België in vier taalgebieden (artikel 4 GW) en in gemeenschappen en gewesten (artikel 1 GW). Daarom vragen de indieners van het voorstel van resolutie aan het Vlaams Parlement en de Vlaamse regering om hun vastberaden steun voor en volledige solidariteit met het actieplan van de Staten-Generaal.

De betrokken burgemeesters zijn heel vastberaden. Na 40 jaar is het genoeg geweest : er moet een oplossing komen voor de eerstvolgende Europese verkiezingen. Enige druk vanuit het Vlaams Parlement zou dan ook een grote steun betekenen voor hun acties. Indien het voorliggende voorstel van resolutie wordt goedgekeurd in het parlement, zullen meerdere Vlaamse steden en gemeenten ongetwijfeld hun solidariteit betonen.

II. Bespreking

a) Tussenkoms van de heer Etienne Van Vaerenbergh

Volgens de heer *Etienne Van Vaerenbergh* hebben de federale verkiezingen van 18 mei 2003 vele ogen geopend. Met name de vaststelling dat het aantal stemmen op Franstalige lijsten in het kanton Lennik steeg van twee tot acht percent, riep heel wat vragen op. Plots begrepen heel wat burgemeesters, schepenen en gemeenteraadsleden dat er iets niet klopte. Op heel korte termijn zijn dan 28 burgemeesters samengekomen om hun gezamenlijke belangen te verdedigen en te werken aan een oplossing die logisch is en in overeenstemming met de Grondwet, de wetgeving en het gezond verstand.

Alle betrokken burgemeesters bleken gewonnen voor een splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijk arrondissement Brussel. Vervolgens is hun actie uitgebreid naar de colleges van burgemeester en schepenen. Dat de schepencolleges achter de actie staan, is heel belangrijk. Hoewel het gaat om ‘federale’ of ‘Vlaamse’ verkiezingen, zijn het immers de schepencolleges die deze verkiezingen in de praktijk organiseren : zij staan in voor de praktische organisatie, en stellen daartoe stemlokalen, materiaal en personeel ter beschikking. Vanuit die vaststelling heeft men geredeneerd dat als men geen gehoor krijgt, men iedereen dan maar eens moet wakker schudden. De vraag naar de splitsing van de kieskring en

het gerechtelijk arrondissement is nu al zo dikwijls negatief beantwoord, dat men desnoods de praktische organisatie van de verkiezingen moet aangrijpen om de aandacht te vestigen op het probleem. Reeds twintig gemeenteraden hebben duidelijk gesteld dat zij in de gegeven omstandigheden – Franstalige partijen, die opkomen voor de belangen van een andere regio, kunnen deelnemen aan de verkiezingen voor Kamer, Senaat en Europees Parlement in Halle-Vilvoorde – geen medewerking meer zullen verlenen aan de organisatie van die verkiezingen. Ook de provinciegouverneur van Vlaams-Brabant vestigt jaarlijks, bij de opening van het politieke jaar, de aandacht op het gebrek aan institutionele logica van die regeling.

De spreker vraagt de eenparige goedkeuring van het voorliggende voorstel van resolutie. Op die manier ondersteunt het Vlaams Parlement de rechtvaardige vraag naar een regelgeving die in overeenstemming is met de Grondwet, de taalwetgeving, het gezond verstand en het aanvoelen van de inwoners van Vlaams-Brabant.

b) Tussenkoms van de heer Joris Van Hautthem

De heer *Joris Van Hautthem* twijfelt er niet aan dat het voorliggende voorstel van resolutie eenparig zal worden goedgekeurd. Ook zijn fractie staat immers achter het voorstel, hoewel zij het niet mee mocht indienen.

De vorige sprekers hebben het belang van de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde reeds duidelijk aangegeven. De huidige regeling bestaat al 40 jaar, en in 2004 zal het 30 jaar geleden zijn dat de Vlaamse beweging er voor het eerst tegen betoogd heeft in Halle. Dat de splitsing belangrijk is, blijkt ook uit de volgende vergelijking : in 1999 werden in Halle-Vilvoorde, bij de verkiezingen voor de Kamer, 67.000 stemmen uitgebracht op Franstalige lijsten, terwijl voor de Franstalige lijst die opkwam bij de verkiezingen voor het Vlaams Parlement, slechts 33.000 stemmen werden geteld. Een eventuele splitsing maakt dus wel degelijk een verschil.

Indien de institutionele band tussen de Franstaligen uit Brussel en Wallonië enerzijds en de Franstaligen in de Vlaamse rand anderzijds wordt doorgeknipt, zouden de Franstalige politieke partijen zich wellicht ook minder gaan inmengen in onze regio, aangezien ze daar dan veel minder electoraal gewin uit puren. Vandaag staan zowel het Vlaams Parlement, de Vlaamse regering, de bestendige deputatie en de provincieraad van Vlaams-Brabant

als de gemeenten uit Halle-Vilvoorde, over alle partijgrenzen heen, achter de eis tot splitsing. Ook in andere Vlaamse gemeenten worden moties ingediend om de actie van de Staten-Generaal te steunen.

De spreker staat volledig achter de ingediende tekst. Hij merkt wel op dat die bijzonder ambitieus is. Dat neemt niet weg dat hij die ambitie, namelijk om voor de Europese verkiezingen van juni 2004 te komen tot een splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijk arrondissement Brussel, deelt. Heel politiek Vlaanderen staat achter die eis. Maar daarmee is hij nog niet gerealiseerd. Er is immers nog altijd het Belgische politieke feit. Daarom moet de resolutie, voor alle fracties of volksvertegenwoordigers die ze mee hebben ingediend of goedgekeurd, het engagement inhouden om de kwestie op federaal niveau op de agenda te zetten, niet alleen van het parlement, maar ook van de regering. Dat engagement moet er zijn. Ook bij de nakende Europese verkiezingen kunnen de Franstalige partijen immers opkomen in Halle-Vilvoorde.

In 1993, naar aanleiding van de uitvoering van het Sint-Michielsakkoord, werd het kiessysteem met een kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde eigenlijk opnieuw ingevoerd voor de hervormde Senaat. Toen hij daarover werd ondervraagd, antwoordde toenmalig Minister van Binnenlandse Zaken Tobback “dat men met twee moet zijn om dat systeem te veranderen”. Men moet natuurlijk ook met twee zijn om het niet te veranderen. Precies om die reden is het belangrijk dat de voorliggende resolutie een engagement inhoudt voor de Vlaamse partijen. Er is immers nog werk aan de winkel. Zo blijkt uit de beslissing van de federale regering van 24 oktober 2003 om de Europese verkiezingen van 2004 te organiseren op basis van drie kieskringen: Vlaanderen, Wallonië en Brussel-Halle-Vilvoorde. Die situatie, die nooit logisch is geweest, maar waar vandaag heel politiek Vlaanderen het gebrek aan logica van inziet, moet worden beëindigd. De goedkeuring van dit voorstel van resolutie moet dan ook de aanzet vormen voor een federaal initiatief tot wijziging van de kieswetgeving voor de volgende Europese verkiezingen. De Vlaams Blok-fractie staat in elk geval volledig achter het voorstel van resolutie.

c) Tussenkost van de heer Francis Vermeiren

De heer *Francis Vermeiren* is naar eigen zeggen een pragmaticus. Toch is hij ervan overtuigd dat de Vlamingen de splitsing van de kieskring Brussel-

Halle-Vilvoorde en van het gerechtelijk arrondissement Brussel moeten blijven eisen, ook al heeft dat de voorbije 40 jaar geen resultaat opgeleverd. Daarnaast moet men echter ook proberen om de politieke tegenstrevers in dit dossier met stevige argumenten te overtuigen van het Vlaamse gelijk.

Zoals in het voorliggende voorstel van resolutie wordt gesteld, is de huidige regeling in strijd met het feit dat de gemeenten van het arrondissement Halle-Vilvoorde behoren tot het Nederlandse taalgebied, het Vlaamse Gewest en de provincie Vlaams-Brabant. Het ligt dan ook voor de hand dat men, wanneer men in dialoog treedt met de Franstaligen, aan hen vraagt of zij het logisch zouden vinden indien dezelfde situatie zich zou voordoen in een Waalse gemeente. Anderzijds houdt de regeling een manifeste schending in van het gelijkheidsbeginsel tegenover gemeenten uit het Franse taalgebied en het Waalse Gewest, precies omdat de lijsten van de Vlaamse partijen niet in het eentalig Franse taalgebied worden voorgelegd.

Vanuit zijn ervaring als burgemeester is de heer Vermeiren van mening dat niet alleen de Vlamingen, maar ook de Franstaligen in de regio economisch lijden onder de bestaande situatie. Iedereen is het communautaire gekissebis beu: niet alleen is het niet leuk om voortdurend te ruziën – zeker niet als men geen gelijk krijgt – maar bovendien zijn de gevolgen voor de streekeconomie nefast. Iedereen is gebaat bij een sterke economie: hoe meer de Vlaamse rand floreert, hoe groter de uitstraling van de streek en de economische impact voor de regio en voor Brussel. Wie in de Vlaamse rand woont, zou zich dan ook best inburgeren en deel gaan uitmaken van die gemeenschap, niet uit eng eigenbelang, maar in het belang van eenieder om komaf te maken met de steeds terugkerende discussie.

Ook omdat de regio economisch en moreel lijdt onder die discussie, vestigen de burgemeesters en schepenen vandaag nogmaals de aandacht op deze problematiek, en dreigen ze om acties te ondernemen. De verstandhouding tussen Vlamingen en Walen zal ongetwijfeld fors verbeteren zodra dit probleem is opgelost. Nu er onder Vlamingen unanimitie is over dit dossier, is het tijd om de Franstaligen op een rustige manier te overtuigen van het nut van de splitsing. Die moet er niet alleen komen met het oog op de Vlaamse eigenheid, maar ook voor het welzijn van en een goede samenwerking tussen de mensen. Of de in Kamer en Senaat ingediende wetsvoorstellen onmiddellijk resultaat zullen opleveren, is niet zeker. Maar men mag de problematiek in elk geval niet stilzwijgen. Men

moet op doordachte wijze blijven hameren op de noodzaak van de splitsing.

De spreker heeft goede hoop voor de toekomst. De waarnemende burgemeester van Mechelen heeft inderdaad al zijn steun toegezegd. Wellicht heeft hij daarover ook gesproken met de eigenlijke burgemeester van Mechelen, de heer Somers, die nu Vlaams minister-president is.

De heer Vermeiren verwacht een eenparige goedkeuring van het voorstel van resolutie. Die zal ongetwijfeld bijdragen tot vooruitgang in dit dossier. Na 40 jaar zal men inzien dat de splitsing een goede zaak is, niet alleen voor degenen die altijd al achter die eis hebben gestaan, maar voor iedereen die in de regio woont.

d) Tussenkost van mevrouw Brigitte Grouwels

Mevrouw *Brigitte Grouwels* verklaart dat de CD&V-fractie het voorliggende voorstel van resolutie, dat mee werd ingediend door haar fractievoorzitter, ten volle steunt. Vanuit de logica van de staatshervorming en de eentaligheid van de taalgebieden moet men opteren voor de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. Dat moet gebeuren in overleg met de Brusselse Vlamingen, met het oog op hun gewaarborgde vertegenwoordiging. Dat staat ook in de resoluties van 3 maart 1999 over de staatshervorming. De spreker herinnert eraan dat de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde ook werd opgenomen in het Vlaams regeerakkoord van 1999.

CD&V heeft ook het in de Kamer ingediende wetsvoorstel dat de splitsing moet realiseren, mee ondertekend. De splitsing moet inderdaad op federaal niveau worden doorgevoerd. Daarom betreurt mevrouw Grouwels dat daar in het recente federale regeerakkoord met geen woord over wordt geïmpt. Dat het in de Kamer ingediende wetsvoorstel ook door de Vlaamse meerderheidspartijen mee werd ondertekend, stemt haar dan ook hoopvol.

Het blijvende verzet van de Franstaligen tegen de splitsing is een onvruchtbare strijd, vooral voor hen zelf. Zij ijveren overigens niet alleen voor het behoud van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde, maar ook voor de expansie van Brussel. Ook in Brussel moet men dringend duidelijkheid scheppen : zolang men er de Vlaamse gemeenschap blijft negeren en zelfs schofferen, kan er immers niet positief en constructief worden samengewerkt. Het is ongelooflijk dat de Vlaamse en de Franse Gemeenschap nog altijd geen cultureel akkoord

hebben afgesloten, terwijl Vlaanderen wel al lang een dergelijk akkoord heeft met Frankrijk. Met hun halsstarrigheid snijden de Franstaligen vooral in eigen vlees.

De door sommige collega's aangeprezen pragmatische houding, kan er volgens mevrouw Grouwels in bestaan dat het federale parlement de desbetreffende wetgeving aanpast met een gewone meerderheid. Men heeft immers geen bijzondere meerderheid nodig. Vraag is of de Vlaamse meerderheid in het federale parlement vandaag bereid is om haar meerderheid te gebruiken. De voorliggende resolutie kan daartoe een aanmoediging zijn.

e) Tussenkost van de heer Eloi Glorieux

De heer *Eloi Glorieux* sluit zich aan bij het initiatief van de heer Peeters en de andere democratische fracties. De vraag naar de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijk arrondissement Brussel ligt in het verlengde van de logica van de staatshervorming en is in het Vlaams regeerakkoord opgenomen. Ook de schepenen van Groen! in de gemeenten van de Vlaamse rand steunen het initiatief van de burgemeesters terzake.

f) Tussenkost van de heer Sven Gatz

De heer *Sven Gatz* verwijst naar het arrest van het Arbitragehof over de kieshervorming. Dat arrest is een nieuw juridisch en politiek feit, dat van het Arbitragehof in casu een objectieve bondgenoot maakt. In zijn arrest oordeelt het Arbitragehof dat de voor Brussel en Vlaams-Brabant ontworpen constructie voor de verkiezingen van het federale parlement niet in overeenstemming is met het gelijkheidsbeginsel. Dezelfde redenering geldt misschien niet helemaal voor de Europese verkiezingen, maar indien men tegen de volgende federale verkiezingen geen oplossing vindt, is het risico dat men opnieuw naar het Arbitragehof stapt en dat de verkiezingen in Brussel-Halle-Vilvoorde zullen worden vernietigd, heel groot. Er zijn dus niet alleen de argumenten van de heer Vermeiren, maar ook de rechtspraak van het Arbitragehof als stok achter de deur.

Volgens de heer *Etienne Van Vaerenbergh* gaat de redenering van het Arbitragehof wel degelijk op voor de Europese verkiezingen. Het Hof zal zich immers aan haar eigen, eerdere uitspraken houden.

g) Tussenkomst van de heer André Denys

De heer *André Denys* zal het voorstel van resolutie steunen. Hij wijst er echter op dat niet de Vlaamse regering of het Vlaams Parlement de gevraagde splitsing kan doorvoeren, maar de federale wetgever.

De heer *Leo Peeters* antwoordt dat de indieners van het voorstel van resolutie vragen dat de Vlaamse regering haar regeerakkoord op dat punt uitvoert. De splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde werd wel degelijk opgenomen in het regeerakkoord. De tekst van het voorstel is dus goed overwogen.

De heer *André Denys* stelt ook vast dat men aan het Vlaams Parlement vraagt om solidair te zijn met de acties van de burgemeesters en schepenen. In hun moties stellen de gemeenteraden bijvoorbeeld dat zij, indien de splitsing niet wordt doorgevoerd, niet zullen meewerken aan de organisatie van de verkiezingen.

De heer *Leo Peeters* verduidelijkt dat de indieners van het voorstel vragen om solidair te zijn met een actieplan van de burgemeesters. Iedere burgemeester zal in eer en geweten en samen met zijn schepencollege oordelen welke actie hij zal ondernemen. Dat is de zaak van de burgemeesters. In de tekst van de moties staat niet dat de burgemeesters de Europese verkiezingen niet zullen organiseren, maar wel dat zij van oordeel zijn dat die verkiezingen in de gegeven omstandigheden niet kunnen worden georganiseerd. De wetgever krijgt dus de tijd om de kieswetgeving aan te passen. Daarmee wordt een oordeel uitgesproken, maar nog geen actie aangekondigd.

De heer *Francis Vermeiren* sluit zich daarbij aan. Hij geeft aan dat het in elk geval niet zijn bedoeling is de wet niet na te leven.

III. Amendement

Om tegemoet te komen aan de eerste opmerking van de heer Denys, dienen de heren *Herman Lauwers* en *Jos Geysels* een amendement in, dat ertoe strekt de tekst van het voorstel van resolutie te verduidelijken (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1875/2*).

Het amendement wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

IV. Eindstemming

Het aldus geamendeerde voorstel van resolutie wordt eenparig aangenomen met 11 stemmen.

De verslaggever,

Guy SOLS

De voorzitter,

Norbert DE BATSELIER

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Het Vlaams Parlement,

– overwegende :

- 1° dat krachtens artikel 1 van de Grondwet België een federale staat is, bestaande uit gemeenschappen en gewesten ;
- 2° dat die indeling in gewesten en gemeenschappen de fundamentele basis is van het land ;
- 3° dat krachtens artikel 4 van de Grondwet België vier taalgebieden omvat en het arrondissement Halle-Vilvoorde behoort tot het Vlaamse Gewest, tot het Nederlandse taalgebied en tot de provincie Vlaams-Brabant ;
- 4° dat dit arrondissement tot nog toe is ingedeeld gebleven bij de tweetalige kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en dat daardoor in het Nederlandse taalgebied voor de verkiezingen van het Europees Parlement en van de Senaat, verkiezingen worden gehouden voor de Franstalige lijsten (Waalse en Frans-Brusselse kandidatenlijsten) en dat ook voor de verkiezingen van de Kamer van Volksvertegenwoordigers de lijsten van de francofone Brusselse partijen in deze gemeenten worden voorgelegd ;
- 5° dat die situatie totaal in strijd is met het feit dat de gemeenten in kwestie behoren tot het Nederlandse taalgebied, het Vlaamse Gewest en de provincie Vlaams-Brabant ;
- 6° dat die regeling overduidelijk in strijd is met artikelen 1 tot 4 van de Grondwet en de vastgelegde grenzen van de taalgebieden ;
- 7° dat die regeling de federale loyauteit schendt, die inhoudt dat de territoriale entiteiten in hun taalkundige eigenheid en grenzen worden geëerbiedigd ;
- 8° dat die regeling bovendien een manifeste schending inhoudt van het gelijkheidsbeginsel :
 - a) tegenover gemeenten uit het Franse taalgebied en het Waalse Gewest, omdat de lijsten van de Vlaamse partijen niet in het eentalig Franse taalgebied worden voorgelegd ;
 - b) tegenover andere gemeenten uit het Nederlandse taalgebied waar de Waalse en Franstalige Brusselse lijsten niet aan de kiezer worden voorgelegd ;
- 9° dat het behoud van die regeling duidelijk in strijd is met het algemene rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur en het beginsel dat de overheid de regels die ze zelf heeft uitgevaardigd moet eerbiedigen (patere legem quem ipse fecisti) ;
- 10° dat die bezwaren ook gelden voor het behoud van het gerechtelijk arrondissement Brussel, waar die regeling bovendien duidelijk tekort schiet op het vlak van bestuurlijke efficiëntie ;
- 11° dat zowel het Vlaams Parlement, als de Vlaamse regering, als de provincie Vlaams-Brabant als alle Vlaamse partijen al lang met aandrang vragen dat die regeling zou worden afgeschaft en de territoriale integriteit van het Nederlandse taalgebied en van het Vlaamse Gewest zou worden geëerbiedigd ;
- 12° dat het Vlaamse regeerakkoord "een nieuw project voor Vlaanderen" de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en van het gerechtelijk arrondissement Brussel opneemt bij de noodzakelijke hervormingen, waarvoor een definitieve oplossing uitgewerkt moet worden tijdens de eerste helft van de legislatuur (dat is voor eind 2001) en dat de oplossing er tot nog toe niet gekomen is ;
- 13° dat het tenietdoen van deze klaarblijkelijk ongrondwettelijke regeling, niettegenstaande herhaalde verzoeken, veertig jaar na de vaststelling van de taalgrens niet mogelijk blijkt te zijn ;
- 14° dat de colleges van burgemeester en schepenen van meerdere gemeenten uit de kieskring Halle-Vilvoorde hebben geoordeeld dat die regeling in deze omstandigheden haar wetskracht heeft verloren ;
- 15° dat het Vlaams Parlement tegenover de bevolking niet langer kan verantwoorden dat Waalse en Frans-Brusselse verkiezingen in het Nederlandse taalgebied worden georganiseerd ;
 - oordeelt dat de huidige regeling, gezien haar strijdigheid met de Grondwet en de hiervoor aangehaalde algemene rechtsbeginselen, haar legitimiteit heeft verloren ;
 - spreekt zijn solidariteit uit met de betrokken gemeentebesturen en de acties van burgemeesters en schepenen ;

- vraagt de Vlaamse regering met aandrang het regeerakkoord op dit punt uit te voeren en er dus voor te zorgen dat de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde en het gerechtelijk arrondissement Brussel gesplitst worden vóór de volgende Europese verkiezingen.
-